

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan sveder, imiši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po jeden mesec 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ruski glas v Varšavi.

Ravnokar je izdal v Varšavi A. S. B. svoje zgodovinsko-politične opazke o bolgarskem in alzas-lotaringškem vprašanju. O bolgarskem vprašanju pravi, da je le jeden del starega vzhodnega vprašanja, ki ga je bilo rodilo gospodarsko in kulturno nasprotje Grkov in Latincev, nasprotje tudi versko in kulturno z jedne strani grko-slovanskega, z druge pa romano-germanskega sveta. Zapad je napadal, a vztok se je branil in se — umikal z Labe in Alp k Visli in Karpatom, balkanske Slované pa so rešili Turki in rastoča moč Rusije. Ali s 17. stoletja vro zopet Nemci na vztok vse do naših dnij, ko se jim blišče pred očmi cerkve Kijeva in Carigrada. Habsburgi so srečni, imajo mogočne zaveznike, a pred seboj politično nezreli vztok. Pomaga pa jim vedno zvesto rimski papež, Nemčija in ves zapad, časi pa jim je pomagal celo vztok (Poljaki proti Turkom, Katarina II. je dala del Poljske, Rusija je rešila Avstrijo od Napoleona I. in 1849. l. in na Berolinakem kongresu je dobila Avstrija Bosno Hercegovino, ker se ruska diplomacija ni protivila.)

Rim še davno pripravljá na Balkanu latinsko carstvo 13. veka ter je obnovil za to češčenje sv. Cirila in Metoda in pripravljá unijo. Avstrija, Bismarck in Anglija mu pomagajo, sedaj pa celo — Italija. Rešenje bolgarskega vprašanja bođe uplivalo ne samo na položaj in osodo balkanskih Slovanov marj tudi na občno-politične odnošaje Evrope, posebno Avstrije in Rusije ter njihovih zaveznikov.

Že pavno si nasprotujejo mej seboj romanski in germanski narodi. Vojna 1870. leta ni uničila Francoske, ni dala odločne premoči — Nemcem. Za to ima se še sedaj odločiti boj ne, za odvzeti od Francoske provinciji, marj o premoči Nemcev nad Romanci, protestantstva nad katolicizmom, četudi sta ti provinciji ozko spojeni s svetovnim vprašanjem nepomirljivega nasprotja zapadnih narodov. Da sta pa bolgarski in alzas-lotaringški vprašanji ozko spojeni, dokazuje že to, da sta se pojavili ob jednem; karte meša jako spreten diplomat, da pobije okreplo Francosko, Rusijo pa potisne v Bolgarijo, da more mej tem tudi Anglija pripraviti se v afgano-indijskih krajih. „Ali Avstrija, kaj bode ona dobila pri tem? Kaj jo res mika izgled dvoboja z

Rusijo tedaj, ko bodo vse sile Nemčije za Renom?“ Teško — če je ne vlečeta za seboj Pruska in Anglija. Nemčiji veže sile Alzas-Lotaringija, Rusiji pa Bolgarija. Avstrija je sama velika država in ima mnogo zaveznikov, za to ne želi brez boja pustiti Rusiji zemlje balkanskega poluotoka. Pa tudi Rusija se bode teško bala Avstrije in njenih zaveznikov. Ker, da se bode stvar reševala na bojnem polju, to dokazuje ves položaj, k temu sili tudi uvedena vseobča vojaška dolžnost. Nemci so sicer pred Francozi sedaj še nekaj jači ali za 2 do 3 leta bodo se sile izravnale: za to bi Bismarck tako rad prej začel boj. Prusija ima doma dovolj neprijateljev, vsako leto je tudi menj veteranov-zmagovalcev. Nemčija torej teško čaka, Francija pa lahko. Avstrijski in pruski interesi so si v marsičem nasprotni, le širjenje na slovanski vztok želita obe državi. Ali Avstrija živi še vedno v dobi prerorenja iz dinastične države v državo privilegovanih narodnostij: nemške, madjarske, polske in — židovske. To pa ne gre brez protimbe drugih narodnostij, kar Avstrijo slabi. Avstrija torej ne želi boja, dokler Prusija zopet ne „uniči“ Francoske in more pomoči — Avstriji. Ali pa bode Rusija hotela tega čakati? Ne bode-li morda Prusija, zmagavši Francosko, šla, da dovrši oni „Stoss ins Herz“ svoji južni nasprotnici, o katerem se je govorilo 1866. leta?

Nemci so bolje organizovani od Francozov in njihov vojaški „štab“ z Moltke-om na čelu jo pač tudi bolji od francoskega. Nemški šovinizem pa po stane lahko poguben za — Nemce, tudi je v francoski vojski bolj jednoteren duh, neko v nemški in Francoska je že tolikrat pokazala, da se zna hitro preroditi in — zmagati. „Avstrije pa se mi ne bojimo posebno. Mi ne tajimo izvrstnih lastnostij avstrijskega vojaka, ali mislimo, da sama disciplina ne more zjediniti batalijonov in polkovnij v moralni organizem, ki ga veže jeden duh, jedna volja, jeden čut.“ Leta 1877. da je lord Derby nekaj takega govoril o avstrijski vojski, in nedavno da so isto ponavljali nemški strategji. Brez Nemčije da se torej Avstrija ne more uspešno bojevati z Rusijo.

V boji so mogoče razne slučajnosti. Mislimo si, da Francijo zmaga Nemčija, a Rusijo Avstrija. Kaj bi bilo potem? Vprašanje ne bi se rešilo nobeno, vsa bi se le odložila: ni Francijo, a še menj

Rusijo bi mogli uničiti. Ta zmaga ne bi prekratila preprirov niti militarizma. Ako bi pa zmagale Francija in Rusija, bi se umirila Francija dobivši svoji provinciji nazaj, Evropa pa bi mirno gledala, ko bi si Nemci hoteli ustrojiti — federacijo. Rusija svoje zmage ne bi zlorabila. Ona bi samo v Avstriji zahtevala ravnopravnost vseh. Ko bi pa latino-nemška meja šla počasi z vztoka nazaj proti zapadu, ne bi avstrijski Nemci nič izgubili, kar bi se mogli mirno širiti mej grko-slovanski svet. A morda bi severni bratje Avstrijo zopet sprejeli v svojo zvezo. „Etični uveti Evrope bi se pri tem poboljšali kakor tudi politični in ekonomični. Tedaj in samo tedaj bi se na umirjenem njenem obzorji pokazala mavrica ko znak obnovljenega življenja in vzpostavljenega mira narodov.“

To so glavne misli Varšavske brošure. V kritiko tu razvitih mislij se ne bodemo spuščali. O teh vprašanjih piše se mnogo v Evropi: za to je gotovo zanimivo, da čujemo časi tudi kak ruski glas.

Jedna pretveza proti skupnemu literaturnemu jeziku Slovanov.

(Konec)

Specijalno avstrijskih slovanskih narodnostij glavna naloga ostane, da priboré lastnim pisanim narečjem vse pravice v osnovni šoli in povsod mej širšo narodovo množico.

Nižnonemci pa s težnjo za lastno narečje v osnovni šoli ne izpodkopujejo zaradi tega, visokonemščine. Oni se nečejo odcepiti od skupne kulture, celote nemškega naroda. Oni priznavajo visokonemščino za najvišji razvoj kulturnega vsestranskega delovanja. Oni sprevidijo, da so narodi povsod tudi v sedanjem [veku še vedno razdeljeni na razne stanove. Ti stanovi ne potrebujejo jednake omike, oni imajo početne pojme, osnovne šole jednake. Ali potem se ločijo, ker gre širši del naroda na raznovrstna težaška dela, v tem ko se posvečujejo odbrani deli stanov za bolj duševna dela in opravila državna. Za poslednje posle je torej treba višjih šol in v teh šolah služi v posredovanje skupni kulturni jezik. Nižnonemci torej po svojih zahtevah strogo ločijo nalogo, ki jo ima izvrše-

LISTEK.

Doktorjeva skrivnost.

Dogodek iz zakonskega življenja.

(Češki spisal dr. Jos. Stolba; posloveni Vinko.)

(Dalje.)

Vračajoč se domov, premišljeval je gospod Svoboda, kaj bode gospod tast rekel k temu taborju. Ne imejoč niti pojma o tem, kar se je bilo prigodilo za njegove odsotnosti, tešil se je s tem, kakó mu bode dajal kapljico za kapljico, da ga ozdravi njegove birokratične kratkovidnosti — v tem ga v premišljevanji zmoti čudni pogled, ki ga je dajala soba, v katero je bil stopil. Najprej se je zasmijal, a takoj se mu pomračí čelo.

„Kdo se je predrznil razmetati moje perilo?“ zakličé.

Marjeta ne reče ni besedice, marveč zlobno pokaže vrata.

Svoboda se ne more vzdržati smehú, ki se ga je na novo lotil: „Ali ste zblazneli?“

„Prosim, ne razžalite me!“

„Kaj vender pomeni to?“ vprašuje začuden.

„To pomeni,“ bil je odgovor, „da bi vi najbolje storili, ako bi pobrali vso to svojo ropotijo ter jo pobrali kam, kjer je sam sneg in divja zverina, a nič ljudij, ki držé na poštenost.“

Svoboda se čedalje bolj čudi. „Jaz vas ne umejem,“ pravi.

„Ne umejete? — Mari li ne govorim češki? — Sram bi vas moralo biti! Takó poštenej rodbini napraviti tako žalost! — O, vi brezbožni človek!“

„Marjeta!“ razjezi se doktor, „pazite, da vam ne pokažem vrat!“

„Vrata, meni? — Vi se spravite, predno vsi pridejo nad vas.“

„Vsi náme? — Zakaj neki?“

„Zakaj?“ odgovori Marjeta; „on, ta nesramnost, zdaj še vpraša, zakaj? — Mislite li, da smo takó neumni? Nikakor ne, mi že vemo, kaj ste na skrivnem počeli, o čem ni nikdo smel vedeti.“

„To je torej?“ odvrne Svoboda. „In vi se predrznete, zaradi take malenkosti takó z mano govoriti, vi, služéča osoba?“

„To je malenkost?“ čudi se Marjeta. „Lepa hvala za take malenkosti. No dobro, le počakajte,

da pridejo — gospod vam pové vse razumljivo. On vas spravi pred sodnijo, a me ženske vam izpraskamo oči.“

To Svobodo nekoliko osupne. Pričakoval je sicer vihre, a da bode ta tabor, katerega je imel za uzrok vsemu, takó deloval, tega se ni nadejal.

„Starši so torej jezni?“ vpraša.

„Je li to takó čudno?“

„Svoboda,“ pravi sam pri sebi, „pripravi se za krut boj. Ako se že sprednje straže takó hudó vedó, kaj bode delala stóprav glavna armada?“

„Ko bi se bilo meni to zgodilo, potem bi vi še le videli, kaj bi jaz storila!“

„Le pogumno na boj!“ vzpodbuja se doktor.

„Najprej porazim prve straže.“ In na glas pristavi:

„Zdaj imam pa dovolj tega!“

„Dovolj? — vi?“ razvname se Marjeta. „A mi še nemamo dovolj.“

„Marjeta!“

„Jaz nesem nikakšna vaša „Marjeta,“ umejete? Vsak branjevec mi pravi gospa Marjeta, a vi, gospod doktor, niti toliko neste olikani, kakor vsak preprost človek.“

Zdaj je imel pa Svoboda v istini dovolj. „Še

vati nižnonemščina in nalogo, ki je odmerjena visokonemščini.

Tako se je ravnati tudi Slovanom. Za domače potrebe, za skupno narodovo omiko naj služijo pojedini pismeni jeziki tudi odslej, za vse druge namene pa naj sprejmejo isti slovanski narodi skupni kulturni, torej ruski jezik. Vseučilišča, akademije, in vse znanstveno, strogo znanstveno delovanje, torej preiskovanje, razpravljanje in zaresno popravljane in pomnoževanje znanstvenih strók in specialističnih razprav in predelov pa naj se vrši v ruskem kot skupnem slovanskem jeziku.

Tudi je ta jedna in razločna razdelitev nalog, odmerjenih domačim pismenim in skupnemu kulturnemu jeziku neizogibna potrebna zaradi napredovanja kulture same.

Dokazali smo že prilično, da slovanske pojedine narodnosti ne morejo ustvarjati in pospeševati znanstvenih del v zmislu preobdelovanja in pomnoževanja znanstvenih resnic. Samo ruski narod je kos tudi tej nalogi.

Druge slovanske narodnosti pa so narodnospodarski prešibke, da bi mogle same toliko žrtvovati za taka dela. Z druge strani ti manjši narodi nemajo toliko strokovnih izobražencev in bralcev, da bi mogli pokupiti toliko odtisov vsake nove znanstvene knjige, da bi se poplačali samo stroški. Kjer pa hočejo, vedo prav pospeševati, morajo skrbeti za znanstvene delavce, kakor za poučevalce znanstvenih snovij.

Ako pa si ne upa niti nižnonemški narod, da bi sam pospeševal znanstvo tudi gmotno, ko vender šteje veliko milijonov duš, je kaj tacega pričakovati toliko manj od slovanskih oddelkov, ki že sami po sebi neso krepki, ki pa so še slabejši, ker jih spravljajo na vse strani v politično, socialno in tudi gospodarsko zavisnost.

Iz vsega tega je razvidno, kako ničeva je ona ljubezen do lastnega narečja, katera ne dopusti pravih razmer mej nalogami pojedinih pismenih in skupnega literarnega jezika. Učeni prof. Lamanski se je izrazil ravno te dni odločno v zmislu, da Slovani slovanskega vprašanja ne rešijo, če se ne potrudijo poprej do spoznanja, katero jim razkrije meje mej interesi pojedinih slovanskih narodnostij in mej praviimi skupnimi narodnimi in kulturnimi interesi.

Tu smo jedno tako mejo ne samo razkrili, ampak tudi strogo določili. Slovencem se potem ni bati, da bi jih premotila kaka neosnovana pretveza, in nadejati se je, da slovenski narod bo hodil tudi praktično prave, zdaj jako potrebne poti.

Yporej.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 14. novembra.

Državni zbor se baje snide že v 12. dan januarja, kakor poroča „N. Fr. Pr.“. Ta vest pa ni popolnem gotova, kajti tudi lani pred Božičem se je govorilo, da se snide državni zbor okrog 10. januarja, sešel se je pa vender še le v 21. dan januarja.

V petek je budgetni odsek avstrijske delegacije imel sejo. Posvetoval se je o mornaričnem budgetu in pritril sklepom mornaričnega odseka ogerske delegacije. Posebne debate ni bilo, le odstavku poročila, da se izreče vladi priznanje, da se

jedno besedo,“ zakriči, „in ta palica vas nauči, kaj se spodobi.“

„Palica?“ vskrikne Marjeta, „o, gospodič, saj se poznamo. Tepsti me hočete, da bi me zbegali, da bi pozabila, kar sem odkrila — oho, to ne pojde takó lahko. — Pomagajte! Gospod! — pomagajte!“

Kakor pušica prileti na to klicanje gospod Ružička. Razmršeni lasje viseli so mu čez čelo, oči so se mu od jeze svetile, v roki pa je držal, kakor da ima bodalo — gosje peró. Bil je skoro grozen videti.

„Aha, po prvej praski pride napad,“ misli si doktor.

„Kaj se godi tu?“ kriči gospod Ružička. „Aj, aj, gospod zet; to je lepo,“ pristavi z ostrim glasom.

„Dragi gospod tast —“

„Pustite to ime: zdaj nesem več.“

„Dovolite vender —“

„Nič ne dovolim, vi nesramni lažnik!“

„Gospod!“ vsklikne Svoboda razžaljen.

„Ne odgovarjajte mi!“ nadaljuje oni; „saj veste, da ugovarjanja že iz urada sem nesem na-

je pri sestavi mornaričnega budžeta ozirala na finančno stanje države, se je nekoliko ugovarjalo. — Ogerska delegacija ima danes sejo. Na dnevnem redu je proračun ministerstva vnanih zadev, državnega finančnega ministerstva in mornarice.

Budgetni odsek hrvatskega sabora ima sedaj posvetovanja o budgetu, ki se pa jako mirno vrše. V petek je poslanec Amrus opozarjal vlado, da se narod pogostem izseljuje, na kar je Vrbančič opomnil, da je temu uzrok prestrogo izterjavanje davkov. Posestva, vredna po več tisoč goldinarjev, prodajala so se za davke po dražbi po 1 do 50 glđ, Ban je obetal, da se drugo leto začne regulovanje Save in zidanje novega narodnega gledališča v Zagrebu. Srbski člani budgetnega odseka so se pritoževali, da je pravoslavna duhovščina preslabo plačana. Načelnik vladnega oddelka za nauk in bogočastje, Spevec, je obetal, da se bode temu z znanimi podporami odpomoglo. Amrus je izrekel željo, da se osnuje medicinska fakulteta v Zagrebu in se pritoževal, da se pri imenovanju vseučilišnih profesorjev ne ozira na predloge profesorskega kolegija, skupni uradi se pa oddajajo le Ogram.

Vnanje države.

Odnošaji mej Rumunijo in Grško neso baš prijateljski. Nedavno je v Rumuniji nekdo umrl in grški poslanik Durutti je zahteval, da grško sodišče obravnava o njegovi zapuščini, ker je bil baje grški podložnik. Rumunska vlada je pa odločno oporekala, da bi bil pokojnik grški podložnik. Ko se je sodišče v Bukureštu, ki je stvar preiskovalo, izjavilo, da je umrli bil rumunski državlján, je grški poslanik na povelje svoje vlade temu odločno ugovarjal in ostavil Bukurešt. Govori se, da bode sedaj tudi rumunski poslanik odpoklican iz Aten, ter se bode diplomatska zveza popolnem pretrgala. Rumunci trdijo, da je prejšnje čase Grška bila vedno pripravljena vsakemu dati grško državljanstvo, kdor se je hotel v Rumuniji odtegniti vojaščini. Če se Rumunija in Grška o takej malenkostni stvari ne moreta sporazumeti, potem pač ni misliti na balkansko zvezo.

Francoski radikalci in monarhisti hočejo vsekako Cafarellovo in Wilsonovo afero porabiti v svojo korist. Njihovi listi vedno napadajo Wilsona. Pretečeni teden se je pri sodišči pokazalo, da so nekatera Wilsonova pisma pozneje pisana, kakor imajo datum. To so sklepali iz tega, ker so pisana na papir, kakeršen se še baje tedaj ni prodajal po izpovedbi nekega trgovca s papirjem. Tajnik Wilsonov, ki je ta pisma pisal, je zatrjeval pri sodišči, ko je bil zaslišan, da so pisana takrat, kakor je njih datum. Poslanec Douville-Mallefeu je pokazal pismo iz 1881. leta, ki je pisano ravno na tak papir, kakor so Wilsonova, torej se je moral dobivati že poprej, kakor trdi dotični prodajalec s papirjem. Pa radikalci in monarhisti bi radi vrgli Grevy-ja, zato na vse načine obirajo njegovega zeta Wilsona. Zategadel pa to stvar na vse mogoče načine zavijajo, da bi le Wilsona očrnili. Vsak dan objavijo po listih kako novo laž. V Parizu se že resno razgovarja o odstopu Grevy-ja, če tudi se je on izjavil, da prej nikakor ne odstopi, da se sodnijski dokaže, da je njegov zet Wilson v resnici kaj zakrivil. Razpravlja se že tudi vprašanje, kdo bode njegov naslednik. Imenujejo se Ferry, Floquet, Freycinet in Sady-Carnot. Pomenljivo je, da se o Boulangeru nič ne govori. Kakih 2000 skrajnih radikalcev je imelo shod v Parizu in je osnovalo barikadni odbor za slučaj, ko bi bil voljen Ferry. Tega shoda se je pa udeležilo več prikritih monarhistov, kateri se nadejajo vreči republiko s tem, da bi napravili kake neredne o volitvi novega predsednika.

Vsi časopisi se bavijo z boleznijo nemškega cesarjeviča. Skoro vsa poročila se ujemajo v tem, da je bolezen precej nevarna. Angleški listi že vidijo v tem nevarnost za mir, če umrje cesarjevič. Če tudi je dober vojak, piše nek angleški list,

vajen. — Takó torej izvršujete, svojo besedo, katero ste mi dali pred dvema mesecema, da boste mojej hčeri — svojej ženi, zvest soprogo?“

„Ali jej nesem bil?“

„Če bi bili, ne govoril bi takó, umejete? — Jaz vas nesem hotel za zeta — a dal sem se pregovoriti; jaz nesem hotel, da bi čitali tiste brezbožne, protivladne, protiustavne liste češke — dal sem se pregovoriti; jaz sem si zatisnil ušesa, kadar zdaj s tem, zdaj z onim činom naše slavne vlade neste bili zadovoljni, a molčal sem; jaz — jaz — o Bog, kaj sem vse dočakal!“

„Ali dovolite, jaz menim,“ odgovarja Svoboda, „da vsa ta stvar niti besedij ni vredna.“

„Ne razsrdite me!“ kriči tast. „Kaj temu poreče svet — taka sramota!“

„To ni nikakšna sramota, umejete?“ ugovarja Svoboda. — „To je reč, z narodnega stališča ne samo hvale vredna, marveč i sila potrebna in nujna.“

„Moj Bog, to je narod!“ zgrozi se Marjeta.

„Take nazore ima torej vaš narod?“ vsklikne dragi naš pensjonist, sklenivši roki. „O, vi ste jako odkritosrčni, gospod! Potem pa se še čudite, da

vender cesarjevič ne pripada onim knezom, katerim je vojna veselje. Njegov naslednik, osemindvajsetletni princ Viljem je pa dosti bolj naudušen za vojno. Ta list se nadeja, da bode morda knez Bismarck še odgovarjal princa Viljema, od vojne, ko bi kmalu zasel prestol vsled smrti cesarja in cesarjeviča.

Španski veleposlanik v Parizu, Albareda, imenovan je ministrom notranjih zadev, Castillo pa veleposlanikom v Parizu.

Dopisi.

Iz Ljubljane 12. novembra. [Izv. dop.] Odskar je Stritar v svojem duhovitem spisu: „Srce“ poveličeval in sicer po pravici poveličeval D' Amicisovo izborno knjigo „Cuore“, izrekla se je od več strani želja, da se ta knjiga preloži na naš jezik. Neki rodoljub od beneške meje nasvetuje v „Slov. Narodu“ celo, da bi družba sv. Mohorja izdala v prestavi D' Amicis-ovo knjigo. Odlomki iz nje čitali so se v Dunajskem slovanskem klubu in pri poslednjem zabavnem večeru Pisateljskega društva v Ljubljani smo tudi slišali nekaj oddelkov. Knjiga gotovo zasluži pohvalo, s katero se obsiplje ne le od rojakov Italijanov, temveč tudi od drugod, pa kdor jo je čital, mora priznati, da je glavni smoter tej knjigi, netiti in do strasti vsplamteti ljubezen do italijanske domovine in do italijanskega naroda. Že v početku kako goreče govori učitelj svojim malim učencem, da so vsi sinovi jedne matere, naj so v Turinu ali v Kalabriji ali kjerkoli na Italijanskem rojeni, da morajo z vso strastjo in požrtvovalnosti ljubiti svoj italijanski narod in da nikoli ne smejo pozabiti, koliko krvi so prelivali njihovi očetje, da jih je 30.000 obležalo na jednom bojišči za osvoboditev Italije, itd. Da bi taka knjiga bila sposobna vzbujati v prostem slovenskem ljudstvu na Beneškem slovenski patrijotizem, jako dvomim. Nasproti menim, da bi na tisti del Slovencev, ki se imajo boriti proti italijanskemu pritisku, uplivala le v italijanskem zmislu. Zato bi nikakor ne bilo svetovati, da bi Mohorjeva družba to knjigo izdala tako, kakeršna je, ampak predelano tako, da bi bil glavni smoter predrugačen v slovenskem z mislu. Potem bode gotovo dobro došla in na naše občinstvo jednako uplivala, kakor D' Amicisov original na italijansko. Strinjam se pa z dopisnikom od beneške meje, da naj bi družba sv. Mohora podajala svojim družbenikom več pripovednega blaga. Ako ni dobiti izvornih del, na čemer bi pa dvomil, naj bi si odbor preskrbil prevodov dobrih, za ljudstvo primernih povestij iz drugih slovanskih jezikov. Za prihodnje leto obeta odbor zopet šest knjig. Od teh se bode šesta še-le določila. Naj bi se odboru posrečilo, pridobiti si daljšo povest, s katero bi gotovo ustregel vsem društvenikom.

Iz Gorice 13. novembra. (Umetnostna razstava v Gorici.) Odbor, ki ima namen pospeševati Goriškega mesta zdravstvene strani kot zdravstvenega mesta, se je potrudil napraviti posebno razstavo. Dohodki iz ustopnine, zdaj po 20 kr., so namenjeni v isto pospeševanje.

Razstava je v palači, velikem poslopji stare rodovine grofov Attemsov na Korenu. Razstava obseza največ raznovrstnih slik, par majnih kipov, oziroma oprsij iz mramorja, potem raznovrstnih sta-

imate toliko sovražnikov, pri takovih nazorih še tožite, da imate malo pravih domoljubov? — O, ko bi jaz bil minister —“

„Škoda“, utakne se Marjeta v razgovor, „škoda, gospod, da neste. Potem bi bil pri nas drug red.“

To se je zdela Svobodi prava priložnost, katera ne smé izpustiti. „Gospod,“ pravi z odločnim glasom, „že vidim, da odslej ne moremo več prenašati. Najlepše bo, ako gremo vsaksebi.“

„Pri tej priči poberite svoje reči in odite.“

„No, vzel bom svojo Marinko in pojdeva v Prago,“ nadaljuje doktor naglo; „ravno se mi ponuja tam jako lepa služba.“

„Marinko?“ zakliče gospod Ružička. „To je nezaslišano! Mislite li, da jedino dete svoje pustiva v vaših rokah?“

„Žena mora iti z možem.“

„Da, toda spoštenim možem.“

„To je bilo Svobodi vender že preveč. Kri mu zavre, oči zaskre in grozeč stopi naprej.“

„Zdaj pa imam tega dovolj!“ vsklikne z jeznim glasom.

„Jaz pa že davno!“ odgovori tast togotno.

(Dalje prih.)

rin v posodah, denarjih, mečih, cerkvenih izdelkih, posebnih opravah, in raznih drugih izdelkih.

Podobe ali slike so iz raznih stoletij, vendar pa največ iz prejšnjega in današnjega stoletja, nekaj jih je pa starih več stoletij.

Slike obsegajo portrete ali pa tudi skupine iz domačega družinskega, vojnega in drugovratnega življenja. Po izvoru in osnovi so slike razne vrednosti. Med najstarejšimi je razmeroma mnogo dobrega, in kaže to, da so bili dotični slikarji izučeni v dobrih šolah. Večina slik pa je malovredna po osnovi in po predmetih; o nekaterih bi lahko trdili, da naj bi bili rajše izostale, in ostale, kjer imajo svoj navadni hram.

Ravno iz slik se vidi, da so se razstave udeležile vse boljše in imenitnejše rodovine, in da so bile v današnji za hvalevredni namen jako marljive. Rodovine Coronini so mnogo razstavile, potem neki mizar Braidotti je napolnil 2 sobi in je priložil to in ono še po drugih, skupno 11 sobah. Pa tudi druge rodovine so donesle po mnogo predmetov.

Slovana utegne zastran sloga zanimati mnogo tega, kar je cerkvenega, in tu sta podala prestolna cerkev in pa Braidotti največ vrednega in zanimivega.

Božja razpela kažejo po izvršitvi starodavni slog; škofova palica, o kateri je zapisano, da je naravnost od sv. Petra, kaže obliko prave, ob roču navadno, brez vsake umetnosti zakrivljene palice.

Ta palica, neki evangelijarij in še nekaj drugih predmetov, ki jih je podedovala Goriška prestolna cerkev iz Ogleja, so po svojem slogu tudi zastran tega zanimivi, ker razkrivajo prvotni slog, iz katerega je stara cerkev nadalje razvijala svoj slog, in katerega sloga se držé slike vzhodne cerkve še danes.

Sosebno imenitna se nam zdi izvršba tudi velikega razpela, ki izvira iz Ogleja, in ki je v isti stekleni omari, kakor omenjeni evangelijarij in prastara škofova palica.

V Braidottijevem oddelku (II. in IV. sobana) se nahajajo brž pri uhodu v II. sobano na levo prastare slike v slogu, kakeršnega se držé ruski unijati in pravoslavni Rusi. Podobe, ki predstavljajo momente iz svetega pisma, spominjajo na oblike, kakoršni so se slikali v 12. 13. 14. stoletju. Nad vsako podobo stoji staroslovenski napis ki se jako lahko bere vsled jasnosti izdelanih črk. Jaz nesem imel prilike, poizvedeti, od kod je Braidotti dobil slike; jaz bi sodil, da so kaka dedščina iz dob, ko je vladal pri nas še popolnoma staroslovenski jezik v cerkvi. Podobe so očitno naravnost izpred staroslovenskih oltarjev vzete.

Mi bi Slovencem priporočali, da si ogledajo razstavo že zastran oglejskih in tu omenjenih slovanskih ostalin. Prve spominjajo na isti stari slog, kakeršen je posneti iz srebrnih ostankov, katere so n. pr. pred kakimi 15 leti izpod altarja izkopali v Gradu (Grado). Poslednje pa morda razkrivajo tudi oni slog, ki je bil v navadi po naših deželah, ko so patrijarh v Gradu in škofje po teh deželah brali in prepevali sv. mašo v staroslovenskem jeziku. Jedno majhno sliko, podoba matere Božje, je razstavila tudi neka Bratuš. Ta slika je iz jedne, staroslovenske davnosti, ter je na prodaj, kakor prodaje tudi Braidotti svoje predmete. Kdor se zanima, utegne dobiti redke slovanske zaklade naših pradedov v roke.

Ta razstava itak ne podaja nič, kar bi smeli Slovani sebi prištevati. Slike kakega rojenega Slovana reklamujejo Italijani za se. Tudi mej knjigami in rokopisi, katerih je nekoliko razstavljenih, ni zaslediti slovanskega ali slovenskega nič.

S stališča obče umetnosti pa je razstava vse-kakor vredna, da si jo tudi Slovenci dobro ogledajo. V kulturnem oziru razkriva ona, kake poti hodi umetnost v naše kraje, kako je italijanski upliv izpodkopal vzhodno in v obče staro umetnost, umetnost, katere sledovi se nahajajo celó v rimskih katakombah

Slog podob, izdelanih v mozaiku, ki se nahajajo v ozadju v Lateranu, spominja ravno takó, kakor slog v rimskih katakombah, da se je cerkev v obče držala prvih stoletij, onega sloga, ki velja še danes v vzhodni cerkvi, in ki ga zasledite na svetinjah razstavljenih iz prestolne Goriške cerkve, in na prostarih slikah Braidottijeve, tu omenjene oddelne razstave.

Slovani po naših deželah so se držali stare umetnosti za cerkvene in druge potrebe. To priča, kdo je bil krščanska kultura prvi užival po teh pokrajinah. Tujstvo je pregnalo kulturo in

starodavno umetnost, ki je v obče še na vzhodu, na zahodu pa samo v stoletja starih cerkvah, kakor je n. pr. ravno Lateran.

Slovenci, obiščite stare svetinje, stare ostanke slovanske umetnosti! Razstava v Gorici je odprta še do konca novembra t. l.; ustopnina znaša 20 kr., in je možno ogledovati zastavljene reči od 9. ure zjutraj, do 5. ure popoldne. Z.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je iz dobička XXV. državne loterije pomorske kopelji za bolnike v Gradu 6000 gold.

— („Sočo“) zaseglo je državno pravdnštvo zaradi dveh domačih stvari. Danes došla nam je druga izdaja.

— (V Ljubljano došli jezuitje) so: o. Maks Klinkowström, o. J. Staré, Josip Kos, Fran Doljak, Josip Jakobs in brata Adolf in Karol. Klinkowström, Jakobs in brat Adolf so Nemci, nadejati se nam je torej mnogo nemškega propovedovanja.

— (Slovensko gledališče) bilo je večeraj zopet jako dobro obiskovano. Igralo se je vse-skozi dobro, deloma celó izvrstno. Zaradi pomanjkanja prostora odložili smo prekrasno nam došlo oceno za jutranjo številko.

— (Gosp. prof. Ivan Vavrú) poslovil se je preteklo soboto od gimnazije Ljubljanske, na kateri je od 1859 l. nepretrgano služboval. Ob 10. uri zjutraj zbralo se je učiteljstvo, na čelu mu ravnatelj g. Šuman, da se slovesno poslovijo od jako priljubljenega kolege, ki je vsled svojih izrednih vrlin, užival simpatije kakor učiteljstva, tako tudi dijaštva. Po g. ravnatelja Šumana primernem nagovoru, zahvalil se je g. prof. Vavrú g. ravnatelju za vsestransko podporo, svojim kolegam za neizkaljeno prijaznost in prijateljstvo, ter dejal, da se mu je Kranjska toli omilila, da mu je tako rekoč druga domovina, v kateri hoče tudi nadalje bivati. Naposled prosil je g. učiteljstvo, naj mu ohrani dosedanje prijateljstvo. H gospoda ravnatelja Šumana želji, da bi g. prof. Vavrú v pokoji in blagi zadovoljnosti živel še mnogo let, pridružujemo se tudi mi in mu kličemo iz srca „Na mnoga leta!“

— (Nova mestna šola) se bode gradila na bivšem Jalenovem, sedaj mestnem posestvu. Tako javlja sobotni „Slovenec“. Kje je to vest pobral, nam je nedoumno, dobro pa vemo, da je mestni zbor sklenil šolo graditi na nekdanjem živinskem trgu in da ta sklep doslej še ni razveljavljen.

— (Iz Šiške.) Strah, da bode morda „Martinova beseda“ pičleje obiskana, nego druga leta, in to zaradi predstave dramatičnega društva v Ljubljanski čitalnici, ni bil opravičen. Oni, katere smo pogrešali pri besedi, prišli so na ples, in mej temi bili so tudi gospodje „Liraši“ iz Kamnika, kojih navzočnost je dala povod k zdravijcam, pričujočim o simpatijah mej Šišenskimi pevci in slav. pevskim društvom v Kamniku. „Martinova beseda s plesom“ vršila se je v vzglednem redu. Spored, popolnjen z vojaške godbe koncertnimi komadi, zadovoljeval je popolnem, ker ni bil predolg in so posamične točke bile skrbno priučene. Da je Šišenska čitalnica pospela se do spevoigre (operete) „Odvetraka“ z lastnimi močmi, nelahko nalogo tako dostojno zvršila, to je lep napredek. Ženski troglasni zbor „Sporočilo“; mešani zbor „Domovina“ in „Venček slov. narodnih pesnij“ stekli so si pohvalo. Prvi moral se je ponavljati. Solo-prizor „Sivi lasje in mlado srce“ predstavljal je g. Vrhovec tako, da je bila glasna pohvala zaslužena. Ob polu 10. uri pričel je ples, ki je živahno trajal do tretje ure zjutraj. Materijalni uspeh je povoljen, kajti dohodki pokrili bodo stroške. Za to pa gre hvala gospódi iz Ljubljane, ki je veselico pohodila, čast. društvenikom, ki vztrajno podpirajo društvo z darili za loterijo in gospodom pevcem, ki večino dela brezplačno storé in tako obvarujejo blagajnico izdatnih stroškov. Ne manj važen pa je moralni uspeh besede. Njen obseg in uspeh opravičuje odbor, da jo sme v svojo kroniko belježiti s svetlimi črkami.

— (S a m o m o r.) Ustrelilse je v čerajjopoludne ob 1/2 10. uri v sv. Petra vojašnici novinec 17. peš polka 4. kompanije Kropf, rodod Kočevce, na svojem ležišču. Kaj je vzrok samomora, je neznano.

— (Na slovenskem oddelku kmetijske šole v Gorici) prične pouk dne 16. t. m. Doslej oglasilo se je 14. učencev. Deželni odbor

podelil je 8 štipendij po 100 gld. na leto, — mej temi štipendijati je 7 [Kraševce, 1 iz Šempasa. Na italijanskem oddelku oglasilo se jih je 23.

— (Na vseučilišči Zagrebškem) upisalo se je do 12. t. m. 424 slušateljev in sicer na bogoslovni fakulteti 100, na pravoslovni 210, na modroslovni 114. Odkar je ustanovljeno vseučilišče — bilo jih je samo l. 1882/83 upisanih 426, druga leta pa jih ni bilo nikoli nad 400.

— (Litijsko pevsko društvo) priredi dne 20. novembra t. l. pevski večer ob sedmi uri zvečer v gostilni „pri Fortuni“ v Litiji v spomin godu Nj. velečastva presvetle cesarice Elizabete. Vsi častiti udje se uljudno vabijo.

— (Novo metrično računilo iz ploščic) izumil in priredil je profesor na učiteljski Mariborskem, g. Luka Lavtar in spisal o njem kaj inštruktivno brošurico, iz koje razvidimo, da je to računilo visoko nad vsem, kar se je do sedaj v tej stroki izumilo in da se nikakor ne sme zamenjavati z drugimi učili te vrste, kojih na nam dokaj prinaša vsako leto. Novi stroj je dosedaj jedino nam znano računilo, ki stoji trdno na podlagi zakonov mišljenja, in prepričani smo da je prihodnost njegova. Prostor nam ne dopušča, da to učilo natančneje popisujemo. Mogoče da storimo to v jedni prihodnjih števil. Za to pot smo hoteli le opozorjati č. tovariše na novo prikazen in na brošurico, ki poda ob enem tudi navod, kako z računilom ravnati. Brošurica, ki bodi vsem č. gg. tovarišem najtopleje priporočena, stane 40 kr. in se na njo naroča pri gosp. pisatelji. Aparati (okolu 10 gld.) pa se naročujejo po naslovu Orešnik & Prosinagg, Wien I, Bürgerstrasse 12, kjer se tudi na zahtevanje dobo ceniki s podobami brezplačno. „Popotnik.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 14. novembra. Cesar prav dobro spal. Opoludne vsprejme princa Viljema.

San Remo 14. novembra. Cesarjevič pričel zopet svoje navadne izlete.

London 14. novembra. Včerajšnji dan bilo mnogo spopadkov mej policijo in množico, ki je hotela demonstrirati proti prepovedi, vsled katere so javni shodi na Trafalgar Square zabranjeni. Policija je naposled s pomočjo vojakov nadvladala. Ob 6. uri zvečer bilo je zopet vse v redu. Okolu 400 oseb so zaprli, mnogo je ranjenih. Samo v bolnice bilo jih je 75 oddanih.

Razne vesti.

* (Petindvajsetletnica) svojega delovanja obhajal je te dni ruski dramaturg Krilov. Jubilar ima velike zasluge za rusko dramatik. Spisal je nad 100 ruskih iger, v katerih živo slika rusko življenje. Njegove igre so jako priljubljene po vsej Rusiji. Prevel je v ruščino tudi Lessingovega „Nathana.“

* („Länderbank“) je, kakor znano, gradila železnice v Srbiji. Sedaj, ko so železnice dodelane, pregledali so jih državni tehniki in zapazili mnogo pomanjkljivosti. Srbska vlada je odločno zahtevala, da naj se hitro odpravijo vse pomanjkljivosti. „Länderbank“ pa ne mora popravljati železnic, ampak se je obrnila do francoske vlade, da bi se Francija za njo potegnila v Srbiji.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

III. Gosp. zbornični svetnik Anton Klein izvešča, da se je c. kr. deželni šolski svet obrnil do deželnega odbora kranjskega, da ta javi, sporazumevši se s trgovinsko in obrtno zbornico ter z občinskim zastopom Krškim, koliko bodo pojedina zastopstva dala za ustanovitev in vzdržavanje obrtne nadaljevalne šole, ki se ima ustanoviti na Krškem. Deželni odbor je javil, da bo predlagal v visokem deželnem zboru, da se dovoli donesek za rečeno šolo, ter se je obrnil do zbornice s prošnjo, naj mu naznani, koliko hoče ona doprinesiti. Ker se po naučnega ministerstva visokem ukazu od 24. febr. 1883, br. 3674 dovoljujejo iz državnih sredstev samo takrat doneski za obrtne nadaljevalne šole, ako se zavežejo krajevni činitelji, namreč dežela, občina ter obrtna in trgovinska zbornica donesati doneske, ker je potreba osnovati to šolo jasno dokazana, to misli odsek, naj bi zbornica tudi za to, kakor je že za več drugih enakih šol dovolila doneske, dovolila kak donesek. Ker nepopolnjeni stroški znašajo 413 gld. 80 kr., bode donesek 50 gld. iz zborničnih sredstev zadoščal z obzirom na to, da tudi država, dežela in občina kaj doprineso. Uvažujoč to prellaga odsek:

Zbornica naj poroča deželnemu odboru kranjskemu, da dovoljuje, pridružujoč si potrjenje visokega trgovinskega ministerstva, za obrtno nadaljevalno šolo na Krškem za leto 1888 znesek 50 gld. Predlog se sprejme. (Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-175)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 12. novembra.
 Na Dunaji: 6, 31, 70, 32, 46.
 V Gradci: 87, 76, 20, 22, 86.

Tujci:
 12. novembra:
 Pri **Stomni:** Popper, Pernold, Wrevke, Friederich, Ranzowy, Linraich z Dunaja. — Stransky iz Náchoda. — Deutsch iz Kiseka. — Kössler iz Celovca. — Baron Zois z Bleda.
 Pri **Malteti:** Adler z Dunaja. — Spitzer z Dunaja. — Pichler iz Trga na Koroskem. — Mally iz Tržica. — Rothenbart iz Kaunnika. — Schauta s Turjaka.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
12. nov.	7. zjutraj	729.56 mm.	2.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	730.44 mm.	8.0° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	735.01 mm.	4.4° C	sl. zah.	d. jas.	
18. nov.	7. zjutraj	737.40 mm.	2.0° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	737.58 mm.	5.4° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.94 mm.	-0.2° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 4.8° in 2.4°, za 0.2° nad in 2.0° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 12. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.69	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4.06	Surovo maslo,	90
Jecmen,	3.25	Jajce, jedno,	3 ¹ / ₂
Oves,	2.11	Mleko, liter	8
Ajda,	3.80	Govoje meso, kgr.	56
Proso,	3.74	Telečje	50
Koruz,	5.86	Svinjsko	60
Krompir,	2.32	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišance	40
Grah,	13	Golob	16
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2.32
Maslo, kgr.	1	Slama,	1.96
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6.50
Speh frišen,	64	„ mehka, „	4.15

Dunajska borza
 dne 14. novembra t. l.
 (Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.15	gld. 81
Srebrna renta	82.50	82.35
Zlata renta	112.10	111.85
5% marcna renta	95.10	96.20
Akcije narodne banke	889	888
Kreditne akcije	276.25	275.60
London	125.75	125.75
Srebro	—	—
Napol.	9.96	9.95 ¹ / ₂
C. kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.72 ¹ / ₂	61.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 130	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	170
Ogerska zlata renta 4%	98	50
Ogerska papirna renta 5%	85	58
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 119	25
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	126	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	101	—
Kreditne srečke	100 gld. 179	25
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj. 170 gld. u. v.	228	25

Poslano. (7-42)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistije lužne
KISELINE
 poznate kas najbolje okrepljujūce piće,
 I kas izkušān lek proti trajnom kašlju plūdevine I
 želudca bolesti grkljāna I proti mēhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
 Karlovi vari I Widn.

Št. 17.728. (841-1)

Razglas.
 mladeničem, vojaščini podvrženim.
 Radi prihodnjega rednega vojaškega nabora se javno naznanja:
 1. Vsak tu bivajočih 1868., 1867., 1866. in 1865. leta rojenih mladeničev zglasiti se mora meseca decembra 1887. l. pri mestnem magistratu.

Kdor se ne zglaši, bode, če se ne bo mogel opravičiti, kaznovan v zmislu §. 42 vojniškega zakona z denarno globo do 100 goldinarjev, oziroma z zaporom do 20 dni.
 2. Mladeniči, ki neso v Ljubljano pristojni, se morajo izkazati pri upisovanju z domovinskim listom ali pa z drugimi pismi, iz katerih je povzeti domovno občino.
 3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo oglasiti stariši, varuhi ali drugi pooblaščenici.
 4. Oni, ki mislijo prositi začasnega oprostjenja od vojaščine, morajo pri upisovanju izročiti rodbinske listine in druga potrebna pisma.
 5. Dolžnosti oglasa se ne dá ogniti z izgovorom, da se za te dolžnosti ni vedelo.
Mestni magistrat Ljubljanski,
 v 4. dan oktobra 1887.

Št. 1324. (840-1)

Razglas.
 C. kr. generalno vodstvo avstrijskih državnih železnic na Dunaji je z dopisom 29. oktobra 1887 št. 18.044/IV. naznanilo, da je vsled uloge mestnega predstojništva Škofjeloškega ukrenilo, da se ime železniške postaje Loka — Laak s 1. novem brom 1887 premeni v Škofja loka — Bischoflack. Škofja loka, 12. novembra 1887.
Val. Sušnik,
 župan.

Važno za trpeče na prsih in plučih.
 Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želē dobiti čist in krepak glas, za škrofulnaste, krvlōne, slabotne, bledilōne in krvirevne je **sok kranjskih planinskih zelišč,** s podfosforno kislino apnom in železom pomešan.
 Lastni izdelek. — Cena 56 kr.
 Dobiva se v (615-9)
LEKARNI TRNKOCZY
 z raven rotovja v Ljubljani.
 Razpošilja se vsak dan po pošti.

Marijacejske kapljice za želodec,
 izvrstno uplivačōe pri vseh boleznih želodca.
 Neprekoaljivo pri pomanjkanju slasti do jedij, slabem želodci, smrdēci sapi, napejanju, kislem podiranju, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pšeno ter se nabira preveč sleza, pri zlatenici, gnujasi in bljuvanju, glavobolju (če izvira bolečina iz želodca), krēvi v želodci, zapiranju ali zabasanju, preobilenju želodca z jedjo ali pijačo, glistah, boleznih na vranici, na jetrih ali slatēji žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.
 Glavno zalogo ima lekar.
KAROL BRADY v Kromeriz (Moravsko).
 Marijacejske kapljice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici.
 Pristne v skoro vseh lekarnah.
SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti radeč zavitek z gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici, opomniti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu.
 Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — V Postojni: lekar Fr. Baocariob. — V Škofji Loki: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovem: lekar Dominik Rizoli, lekar Bergmann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar Jan. Blažek. (739-6)

Št. 17.494. (829-2)

Ustanova za invalide.
 Pri podpisnem magistratu izpraznjena je ustanova za invalide letnih 31 gld. 50 kr.
 Prošnje za to ustanovo, katerim je priložiti:
 1. krstni list prosilca;
 2. potrdilo, da prosilec vsled vojaške službe od 1. januarja 1848. l. počenshi ni zmožen si kaj prislužiti.
 3. svedočbo, da je bil prosilec vedno poštenega obnašanja, in
 4. dokaz, da prosilec nema ne premoženja, ne sorodnikov, ki bi bili postavno zavezani, zanj skrbeti, uložiti je do 10. decembra letos pri podpisnem uradu.
Mestni magistrat Ljubljanski,
 dne 4. novembra 1887.

Dober naslušek!
 Solidne osebe iščemo za prodajo zakonito dovoljenih premijskih srečk in damo visoko provizijo, oziroma stalno plačo. (778-9)
Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft.
Adler & Co., Budimpešta.

BUDIMSKA
Rákóczy
GREŇČICA.
 Kot gotovo uplivačōe čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebušnih boleznih, zastajanju krvi, zlatēji žili, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloznih boleznih, mrzlic, protinu, spuščajih, zapiranju itd. Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mineralnih vodā, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.
 Lastniki: bratje Loser v Budapešti. (807-20)

CACAO
 in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE
 ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800-10)
 Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.
 Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
 c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

„NARODNA TISKARNA“
 priporočā po nizkej ceni
vizitnice
 v elegantnej obliki.

J. Berner-ja in sinov
 deželna
 nasladna, suharna in zdravilišena pekarija
 v Slatini pri Rogatci na Štajerskem
 posebno priporočā (833-2)
suhar,
 kateri vedno izdeluje v izvrstnej baži, ki ga prodaja v Ljubljani gospod **RUDOLF KIRBISCH,** sladčičar na Kongresnem trgu.
 (Naročila na zunaj se točno izvrše.)
 Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.